

זֶה קְרִיאָה לַחֲנֻכָּה

מָה קָרָה בַּחֲנֻכָּה

לפני יותר מאלפים שנה שלטו היונים בארץ הקדש,
ובקשו להפוך את בני ישראל בכוח ליונים.

בנגד כל הסבויים הביסה קבוצה קטנה של יהודים,

המכנים בשם ה"מכבים" (ראשי תבות של: מי כמכה בא-לים ה')

את אחד הצבאות החזקים ביותר בעולם, גרשו את היונים מן הארץ,

בבשו מחדש את בית המקדש בירושלים והקדישו אותו מחדש

לעבודת הבורא.

בשבקשו להדליק את המנורה בבית המקדש הם מצאו רק כד שמן זית

אחד ויחיד שנצל מטמאת היונים. בדרך גם, הפמות – שהיתה אמורה

להספיק ליום אחד בלבד – דלקה במשך שמונה ימים, עד שהצליחו להכין

שמן חדש בטהרה.

לזכר הנסים הללו ובשביל לפרסמם ברבים, תקנו החכמים את חג החנכה.

במרפז החג עומדת הדלקת החנפיה בכל ערב וערב מערבי החג. נר אחד

בלילה הראשון, שני נרות בערב השני, וכן הלאה עד הלילה השמיני של

חנכה, שבו אנו מדליקים את כל שמונת הנרות.

בחנכה אנו גם אומרים את תפלות ה"הלל" ו"על הנסים" כדי לשבח את

האלוקים ולהודות לו על שפסר "גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים"

מנהגי חנכה פוללים אכילת מאכלים מטוגנים בשמן – ספגניות ולביבות,

משחק בסביבון וכן מתן דמי חנכה לילדים.

איך קראתי?

